

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigde... què?

Jordi Grau
GIRONA

Quan a primera hora de la tarda va començar a circular el nom de Carles Puigdemont com a candidat a la presidència de la Generalitat, per les xarxes socials van sorgir les primeres còpies de com s'ho farien per les Espanyes per pronunciar correctament el seu nom, si ja s'embarbussen amb l'Àrtur del president Mas. Ho tindran complicat, però el futur president els ho explicarà per activa i per passiva, en català, castellà, francès o anglès. Per a molts, i ahir els mitjans n'anaven plens, en *Puigdi*, com se'l coneix en els ambients periodístics, és el que en diuen un representant de la nova política. S'equivoquen, però, els que es pensin que és un nouvingut a la política només perquè ells no el coneixen. Carles Puigdemont és un independentista de primera hora, de quan no n'hi havia gaires ni a Convergència ni al país. També és un home de CDC, fundador de la JNC a Girona. I un periodista i comunicador. Amb estudis de filologia catalana i d'humanitats, ha fet postgraus de gestió de periodisme electrònic. Com a periodista va començar ben aviat, de molt jove, a Punt Diari i El Punt, on va ser des de començaments dels anys 80 corresponsal a Amer, corrector, redactor, cap de secció, cap d'àrea i redactor en cap. Després, l'esperit emprenedor que sempre l'ha caracteritzat i que de ben petit el duia a voler ser astronauta, el va portar a volar per Europa, pri-

mer per fer una sèrie de reportatges, el 1993, que va publicar a Presència. L'any següent va publicar el llibre *Cata... què?* (La Campana) sobre com ens veien els nostres veïns i també diversos assaigs sobre comunicació i noves tecnologies.

No ha arribat a astronauta, però ha navegat pel món de les noves tecnologies i de les xarxes socials, de les quals va ser un avançat i n'és un activista. Va tenir iPhone abans que Apple el comencés a vendre a Europa, i va ser un dels primers usuaris de Twitter, el 2007 amb el seu @KRLS, que ahir va pujar espectacularment de seguidors, fins arri-

Independentista
de primera hora,
sempre ha estat
lligat a CDC

bar gairebé als 48.000 i que gestiona personalment, tot i que no es considera un piulador compulsiu. Als anys 90 ja parlava de les "autopies de la informació" i quan va veure les maquetes de *LA Times* i del *Tribune* de Chicago de la mà de Vicent Partal, va veure que el format de les comunicacions canviaria per sempre més. Poc se l'escoltaven i ell sempre es va queixar del que va definir com "una crosta conservadora a la professió que es resistia al canvi". Fidel a les seves idees i al seu esperit emprenedor, el 1999 va crear l'Agència Catalana de Notícies. Va ser una revolució. Els periodistes treballaven amb portàtil des del terreny, era una agència multimèdia i no només de flaixos

informatius, i la seu era a Girona. L'agència és ben viva, però ell va saltar des de la seva direcció a la de la Casa de Cultura de Girona (2002-2004) que va deixar per crear Catalonia Today, un diari gratuït en llengua anglesa, ara mensual i amb emissió diària a El Punt Avui TV, que dirigeix Marcella Topor, la seva dona.

És un ciutadà i polític 2.0. D'ell s'ha dit que és home de grans projectes, d'arrencades de cavall i aturades de burro. Ell sempre ha trobat en això una virtut i no un defecte, i de fet tots els projectes als quals ha dedicat la seva vida estan ben vius. Potser mai no va pensar que seria president de la Generalitat, però és un polític de raça. Diputat al Parlament per CiU des del 2006, un any després es va proposar desbancar el PSC de l'alcaldia de Girona que ocupava des del 1979. No ho va aconseguir a la primera i després de quatre anys d'oposició a l'alcaldessa Anna Pagans i el seu tripartit, ho va aconseguir a la segona. És alcalde des del 2011. Els dos mandats ha governat en minoria, però ha aconseguit sempre tirar endavant els seus projectes, pactant a dreta i esquerra. Va dir que només seria vuit anys alcalde i que no deixaria l'alcaldia, però, és clar, no imaginava veure's a la presidència de la Generalitat, cosa que farà que hagi de deixar el despatx de la plaça del Vi. Ha treballat per potenciar Girona com a capital al món i una de les seves obsessions ha estat que la ciutat havia d'estar de moda. Ha potenciat Temps de Flors, el Girona 10 i l'ha

obert a rodatges com el de *Joc de trons*, sense descuidar el patrimoni jueu, el Barri Vell i el desig que sigui patrimoni de la humanitat. De fet, el seu discurs ha estat que Girona no ha de ser una ciutat provincialitzada, sinó una capital nacional, una capital cultural, jugant al costat de Barcelona un rol rellevant. Ell ho defineix dient que vol que Girona jugui a primera divisió i no només a la lliga de futbol. Potser per això quan Ada Colau va retirar la confiança que Xavier Trias havia donat a la sessió que havia de fer el Parlament Cultural Europeu a Barcelona la va portar a Girona.

S'ha definit
com a fusteria i persona
compromesa
amb la societat

Al marge de la política local i del fet que és diputat al Parlament des del 2006, Carles Puigdemont ha estat membre actiu de l'AMI, l'Associació de Municipis per la Independència, fent costat primer a Vila d'Abadal i després assumint-ne la presidència. Era independentista a finals dels anys 70 i ho ha estat com a càrrec electe. I això li ha causat problemes. Denunciat per l'Estat per haver posat trens al servei dels ciutadans per anar a la Diada del 2012, també ha estat investigat per la Fiscalia de l'Audiència Nacional per haver aprovat l'Ajuntament de Girona una declaració de suport a la del Parlament de Catalunya. I tot i mantenir llaços de comunicació amb totes

les forces polítiques, la CUP també l'ha denunciat pels seus assessors.

Carles Puigdemont és, sobretot, un comunicador. Potser ha deixat momentàniament el periodisme per la política, però no pas la comunicació. De fet, de política n'ha fet sempre. Ell s'ha definit sempre com un fusteria. La política la fa o te la fan, i ell ha fet política perquè se sent compromès amb la societat. "Vull transmetre sempre el meu compromís amb el periodisme, als meus fills, a la societat i al país", deia el maig del 2011. Ara, per aquest compromís, ha acceptat una feina feixuga i a la qual es va resistir en el primer moment, quan el seu nom va sorgir per presidir la Generalitat. Col·laborador actiu del president Mas, va tenir un paper destacat en convèncer Lluís Llach perquè acceptés anar de número u a la llista de Junts pel Sí, i ara el músic empordanès és un dels seus principals valedors... Si tot va com estava previst, un amerec serà president de la Generalitat. No serà el primer, sinó el quart. Abans d'ell ho van estar tres abats del monestir del seu poble natal: Francesc de Giginta (1566-1568), Miquel d'Alertorn i de Salbà (1635-1637) i Andreu Pont d'Assejà (1647-1649). Carles Puigdemont i Casamajó serà el 130è president de la Generalitat. En *Puigdi* passarà a ser molt honorable president, el segon gironí des de la República, després del ganxo Josep Irla. ■

El perfil

Carles Puigdemont i Casamajó

Nascut a Amer (Selva) el 29 de desembre de 1962, és el segon dels vuit fills dels propietaris de la pastisseria Puigdemont. Diputat al Parlament des del 2006, va ser escollit alcalde de Girona el 2011, trencant 32 anys d'hegemonia socialista, i reelegit el 2015. Casat i amb dues filles, es declara permanentment insatisfet, cosa que l'empeny sempre a la millora, que exigeix als seus equips de treball. Periodista, va treballar a El Punt, va fundar i dirigir l'Agència Catalana de Notícies, va ser director de la Casa de Cultura de Girona i va fundar i dirigir Catalonia Today, el setmanari català en llengua anglesa.

LA CRÒNICA

Nuri Fornas

La popular pastisseria Puigdemont que té la família a Amer, ahir al vespre amb la germana Anna, al centre ■ NURI FORNAS

Terra de presidents

Amer és terra de presidents. Això explicava ahir el cap del grup municipal d'ERC d'Amer, Salvador Clarà, després que es conegués que Carles Puigdemont serà el nou president de la Generalitat i el quart amerenc en el càrrec. Els tres anteriors van ser tres abats del monestir d'Amer, entre els segles XVI i XVII. Acostumats a ser focus de notícies polèmiques en els últims anys, els amerencs van celebrar ahir que Puigdemont sigui el nou president com si els hagués tocat la grossa.

Un dels llocs més freqüentats era la pastisseria Puigdemont, on l'Anna, germana del que avui serà investit president de la Generalitat, feia més de relacions públiques que no pas de venedora. No donava a l'abast, entre amigues que entraven per felicitar-la, clients que compraven els típics Capricis d'Amer però també aprofitaven per gratular la família, i trucades de telèfon que eren, invariablement, per parlar amb la mare o el pare del futur molt honorable, però ella, amablement, ho impedia. "La mare té 80 anys i la van operar del cor fa un mes", explicava. De fet, l'emoció de veure com un dels seus vuit fills serà

el nou president del país l'havia emocionat tant que per això els fills van decidir protegir-la de l'eufòria que es desfermava. Una amiga explicava que fins i tot li van haver de preparar una til·la i apagar la televisió.

Entre venda i venda, anaven entrant curiosos i amics, i una de les que van entrar amb més entusiasme i es van abraçar de seguida a l'Anna Puigdemont era l'alcaldeessa d'Amer, Maria Rosa Vila. "Estem molt contents, el

A la plaça es van aplegar veïns de totes les edats, hi havia estelades, una batucada improvisada i cava

seu tiet va ser el primer alcalde d'Amer de l'època democràtica; l'excalde de Barcelona Josep Maria Porcioles era fill d'Amer, i avui celebrem no només que un amerenc serà president de la Generalitat sinó que el procés continua, i tenim tota la confiança en Carles Puigdemont", assegurava l'alcaldeessa. Després de la felicitació, va comprar una bossa gran de Capricis d'Amer perquè havien preparat

una celebració a la plaça de la Vila. Una parella de Barcelona que estava en una casa de turisme rural va entrar també a la pastisseria, a comprar però també a fer el tafaner. "Estàvem veient el partit de futbol en un bar. Des de Barcelona ens han dit que Puigdemont seria el president, i la gent del bar de seguida ha dit: «És d'aquí!, és fill d'aquesta pastisseria!»", comentaven rient.

A la plaça es van aplegar veïns de totes les edats, celebrant amb cava la notícia. Hi havia estelades, una batucada improvisada, i regidors de l'Ajuntament i algun alcalde de la zona, entre ells el de la Cellera, David Sarsanedas. També hi ha un nebot de Carles Puigdemont, Xavier Queraltó. "El meu honorable tiet!", deia en broma, explicant que van ser els amics, a través del Facebook, que li van donar la notícia. Acabat el cava, l'alcaldeessa es va dirigir als vilatans des del balcó de l'ajuntament, i va donar les gràcies "al president Mas" i a Carles Puigdemont per haver acceptat el càrrec. "Sabem que portarà el procés de la independència endavant", va afirmar. Després van cantar *Els segadors* i van acabar l'acte amb crits d'"Independència".